

ikke blev gørligt paa Grund af de beskyttede Personer at lade de voksne mandlige Arbejdere arbejde mere end 12 Timer, da de andre altsaa ikke maatte gøre det. Jeg har ikke noget at indvende mod en indskrænket Indskrænkning af det mandlige Arbejde paa den Maade. Vi have jo vel ikke saa meget Kvindearbejde her til Lands, at en Indskrænkning deraf skulde faa den Følge, men skulde den faa den Følge, gør det mig intet, for vi have ingen Grund til at vige tilbage for paa den ene eller anden Maade at faa Arbejdet sat til 12 Timer, saaledes som man nu har haft det i 50 Aar i Frankrig, uden at det har medført nogen som helst skadelig Virkning. Der er faktisk ingen saa at sige, som arbejder mere end 10 Timer, eller hvis nogen arbejder mere, er det i en eller anden nødlidende Industri, som søger ved forlænget Arbejde at bøde paa slette eller manglende Arbejdsbetingelser. Og at saadanne Industrier høre op, er langt bedre, end at de i nogen Tid holde sig i Live ved paa en forceret Maade at forlænge Arbejdstiden ud over, hvad der er rimeligt, og hvad der i Længden er udførligt fra Arbejdernes Side.

Jeg tror nu, jeg har besvaret de Bemærkninger, som senest ere faldne til mig, og skal derfor ikke opholde det høje Ting længer. Jeg haaber, at hvad der endnu maatte staa tilbage, som skulde oplyses, og som ved denne ene Dags Behandling af denne store Sag ikke allerede har fundet sin Oplysning, vil kunne oplyses under Tingets videre Arbejde paa denne Sag, og jeg stiller mig i saa Henseende til det høje Tings og det vordende Udvalgs Disposition, ligesom ogsaa alt det Materiale, som har været nødvendigt til Lovforslagets Udarbejdelse, naturligvis skal staa til Udvalgets Raadighed.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg skal paa dette Tidspunkt indskrænke mig til et Par Bemærkninger. Naturligvis har det en vis Interesse her at høre den ærede Indenrigsminister og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) debattere og tilsyneladende være ret uenige, men jeg tror, at man ikke skal lade sig fikseres saa meget af de stærke Ord. Det er sikkert Kernen i den hele Debat, hvad den højtærede Indenrigsminister sagde, nemlig at det foreliggende Forslag er et i høj Grad konservativt Forslag. Det kan man læse af Forslaget, det behøver man ikke at have en yderligere Forsikring om. Men den Om-

stændighed, at Ministeren her finder Anledning til selv udtrykkelig at gøre opmærksom paa det, turde være et Vidnesbyrd om, at den højtærede Minister ikke ønsker at gaa længere, end han kan faa sine konservative Venner med. Det viste sig jo ogsaa, at paa et enkelt Punkt var den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds i Stand til at finde hinanden. Over for de Spørgsmaal, som de Herrer ikke synes om, sige de: Dem kan Arbejderne løse ved Hjælp af deres Organisation. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds ytrede her de Ord: Arbejderne have min Tro gjort Ret i at organisere sig godt. Jeg skulde tage meget fejl — men nu maa man jo ganske vist ikke bebrejde det ærede Medlem tidligere Udtalelser, for dem siger han, at han ikke vil staa ved — om det ikke skulde være muligt at finde adskillige Udtalelser af det ærede Medlem fra tidligere Tid, hvor han har sagt, at det ikke var saa særligt godt, at Arbejderne organiserede sig. Paa samme Maade stiller den højtærede Indenrigsminister sig. Han siger ogsaa over for de Spørgsmaal, han ikke synes om: Dem kunne de almægtige samvirkende Fagforbund, dem kan Arbejdernes Organisation ordne paa en meget bedre Maade end Lovgivningen. Men vil man tage denne Anvisning til Følge og ordne disse Ting ad Organisationsvejen og vil benytte de eneste Midler, der staa til Raadighed for Organisationerne, faar Piben en helt anden Lyd. Saa gælder det at snakke sig til Rette om Tingen og ikke gribe forstyrrende ind i det økonomiske Liv osv. osv. Det er den Svikmølle, vi altid have, naar der er Tale om Fremskridt. Naar man vil gaa Lovgivningsvejen, siger de: Gaa meget hellere Fagforeningsvejen, og naar man saa gaar til Arbejderne og vil tale med dem, siges der: Gaa hellere Lovgivningsvejen. Saaledes kaster man Bolden frem og tilbage og opnaar sin Hensigt, at der ikke bliver noget Fremskridt.

Det ærede Medlem for Odense sagde, da han havde Ordet og forsøgte at karakterisere Forhandlingen her i Dag, at han havde den Opfattelse, at de samvirkende Fagforbund vare i høj Grad tilfredse med dette Forslag, og naar jeg havde udtalt mig imod det, var det, fordi jeg fandt det nødvendigt af Hensyn til Vælgerne at byde 10 Gange over eller noget lignende. Denne Udtalelse vil jeg gerne sige et Par Ord om, thi hvis det ærede Medlem mener, hvad han siger, maa han jo gaa ud fra, at Vælgerne i høj Grad ønske netop, hvad